

ÇATI VE CEPHE SİSTEMLERİNİN MİMARİ KİMLİK OLUŞUMUNA ETKİSİ (Bir uygulama deneyimi)

Yrd. Doç. DR. Ahmet Bulut¹

Konu başlık no: 5 Çatı ve Cephe Sistemlerinde Görsel Etki

ÖZET

Mimari tasarım sürecine paralel olarak geliştirilen uygulama projelerinde, sistem ve malzeme seçimi en önemli konulardan biridir. Yapım süreci ile de birebir ilişkili olan bu kararlar hem projelendirme ve uygulamanın başarılı bir şekilde sonuçlanmasına etki etmekte hem de ortaya çıkan mimarlık ürününün kimliğini belirlemektedir.

Tasarlama sürecinde plan oluşumunu etkileyen kriterler kadar, bina kabuğunu (yatay ve düşey) oluşturan sistem ve malzemeler de önemli bir yer tutmaktadır. İç mekan özellikleri ve dış mimari kimlik arasındaki bütünleşme amacıyla uygulamada çoğu zaman çok fazla bir çaba gösterilmediği görülmektedir. Bunun sonucu olarak iç mekan açısından başarılı olan projelerin herhangi bir “Mimari Kimlik” taşımadığı veya tersi durumlarla karşılaşmaktadır.

Bu sebeple, mimari kimliğin oluşumuna etki eden cephe sistemlerinin ve bununla bütünleşen çatı sistemlerinin tasarımında, hem fonksiyonel hem de estetik problemlere yönelik çözüm aranmalıdır. Projelendirme ve üretim süreci sonunda detayları iyi çözülmüş ve iklim şartlarına uygun bir çözüm kadar ürünün belirli bir “Mimari Kimlik” taşımasına da önem verilmelidir.

Projelendirme ve yapım aşamasındaki karar verme sürecini etkileyen diğer bir faktör de kullanıcının (veya mal sahibinin) kişisel tercihleri ve mimarın bu istekleri proje yansıtıp yansıtamama sorunudur. Diğer bir ifadeyle, projelendirmede bazı ana kararların verilmesinde karşılaşılan bir takım istekler ya yapının mimari kimliğinin zedelenmesine yol açmakta, ya da fonksiyonellik ve performansı etkileyerek istenmeyen sonuçların ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Bildiride, “Çatı ve cephe sistemlerinin” mimari tasarım sürecindeki yeri ile birlikte fonksiyonellik ve estetik açıdan “Mimari Kimlik” üzerine etkisi irdelenmektedir. Ayrıca yazarın mimari proje ve uygulamasını gerçekleştirdiği bir konut projesinin (Bor Villası) analizi yapılmakta ve elde edilen mimari ürün bu açıdan değerlendirilmektedir.

ANAHTAR KELİMELELER:

Mimari tasarım, mimari kimlik, cephe ve çatı sistemleri tasarımı

¹ Ahmet Bulut, Y.Doç. Dr. (İTÜ), İTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Bina Bilgisi A.B.D., Taşkışla, 34437- Beyoğlu-Taksim- İstanbul, Tel: 0212-2931300/2381, Faks: 0212- 2514895, mimarbulut@yahoo.com

Mimari yaklaşım ve form

Çatı ve cephe sistemlerinin binanın kimliğine etkisi mimari tasarım süreci ile başlamaktadır. Daha ilk tasarımın gerçekleştiği ön proje aşamasında başlayan bu etki özellikle proje niteliklerinin belirlenmesi sırasında iç-dış mekan ilişkisine yansımakta ve kütleleşmenin (formun) oluşmasına öncülük etmektedir. Sonuçta ortaya çıkan ürünün (Binanın) algılanması üzerinde rol oynayarak projenin anlam, kimlik, psikolojik ve estetik boyutta algılanmasına birebir etkide bulunmaktadır.

Mimari tasarım süreci aynı zamanda, farklı yaklaşımların ve farklı arayışların bir arada gerçekleştiği bir süreçtir. Bu süreçte bazen form ve fonksiyonun alışlagelmiş rasyonel çözümlerin dışına çıktığı, özellikle bina kabuğunun tanımlanmasında klasik yatay ve dikey tanımlamaların değiştiği örnekler bulunmaktadır (Modern-Post modern, Fotoğraf 1,2). Son yıllarda özellikle çeşitli “Mimari kimlik” arayışlarında bu tür yeni yaklaşımlar ve dolayısıyla yeni formlar görülmeye başlanmıştır. Bununla birlikte, standart bina tipolojisine uygun mimari çözümlerde de yeni sistem ve malzemelerin inşaat sektöründe uygulamada yer almasına bağlı olarak yeni formlar oluşmaya başlamıştır.

Fotoğraf 1. Modern kütle-form

Fotoğraf 2. Post modern kütle-form

Bu doğrultuda yeni geliştirilen cephe sistemlerinin etkisi önemlidir. Örneğin; giydirme cephe sistemlerinde karşılaştığımız taşıyıcı sistemin konstrüktif özellikleri, cephe kaplamasının boyutsal özellikleri, köşe birleşim detayları, su ve ısı yalıtım detayları gibi konuların bu tür sistemlerin daha mimari tasarım sürecinde dikkate alınmasını gerektirmektedir. Aksi halde, uygulama projesinin hazırlanma aşamasında bazı uyumsuzluklar neticesinde, mimari anlayışa ve cephe kimliğine aykırı çözümler ortaya çıkabilmektedir.

Tek yapı-toplu yapı (Kullanıcı katılımı, yapım sistemi ve malzeme seçimi)

Diğer yandan ülkemiz gibi özellikle konut açığının kapatılmasına, çarpık şehirleşmenin önlenmesine bağlı olarak çok sayıda üretimin yapıldığı bir ülkede “Mimari kimlik” ve “Çatı ve cephe sistemleri” daha önemli hale gelmektedir. Gerek tek yapı gerekse toplu yapı olsun, amacın sadece “Bina” yapmak olmadığı, çevre ve doğaya uyumlu, çağdaş sosyal gereksinimleri karşılayan yeni bir çevre amaçlı yaklaşımlar önemlidir. Hızlı bir yapılaşma sürecinin getirdiği olumsuzluklara ilave olarak çevre kalitesine önem vermeyen, belirli bir mimari üslup ve kimlik taşımayan sıradan yapılaşma süreci günümüzde de devam etmektedir. Son yıllarda inşaat yatırımlarında, 1999 depreminden ve özellikle ekonomideki kısmi iyileşmenin başladığı 2003–2006 yılları arasında görülen hızlı artışa karşılık yukarıda belirtilen olumlu niteliklere uygun konut projelerinin sayısı yeterli düzeye ulaşamamıştır. Bunun sonucunda, form ve mimari kimlik açısından son derece niteliksiz yapıların cephe ve kütle düzeninin sadece renk oynamaları ile oluştuğu örneklerle sıklıkla rastlanılmaktadır. Örneğin Halkalı gibi önemli bir toplu konut üretim alanında (Bazı iyi uygulamalar görülmekle birlikte) çok sayıda bu tür kötü yapılaşma ile mimari ve çevre kalitesi son derece olumsuz bir hal almıştır. (Fotoğraf 3)

4. Ulusal Çatı & Cephe Kaplamalarında Çağdaş Malzeme ve Teknolojiler” Sempozyumu,
İTÜ Mimarlık Fakültesi Taşkılla - İstanbul 13-14 Ekim 2008

Fotoğraf 3. Toplu konut örneği 1 (Halkalı / İst.)

Fotoğraf 4. Nitelikli toplu konut örneği
(İstanbul- İstanbul Evleri-Kemberburgaz / İst.)

Ancak gerek toplumun seçiciliğinin son yıllarda artması, gerekse çok sayıda konut arzının ortaya çıkması ile gelinen noktadaki rekabet sonucu, çevreye duyarlı ve belirli standartları olan uygulamalar da görülmeye başlanmıştır (Fotoğraf 4).

Toplu konut ve özel fonksiyonlu diğer yapı türleri gibi genel amaçlı yapıların dışında kalan diğer bir grup yapı türü ise “Mülkiyeti tanımlı (Kullanıcısı belirli)” bina tipolojileridir. Mimar ve mal sahibinin birlikte yer aldığı bu tür mimari tasarım süreçleri özellikle “Kullanıcı katılımı”nın da başarılı olabildiği bir yaklaşım olmaktadır. Bu süreçte mimar ve kullanıcı arasındaki roller değişebilmekte, mimarın önerileri ve kullanıcının istekleri bir denge bulabilmektedir. Tabii ki bu dengenin kurulması, ürünün mimari kimliği üzerinde etkili olmakta, olumlu veya olumsuz sonuçlara yol açabilmektedir.

Mimari tasarım sürecinin başlangıcında “Bilgi toplama ve ön tasarım” aşamasında kullanıcı (Mal sahibi) bazen mimari kimlik üzerinde etkili belirli bir tercih ortaya koyabilmektedir. Örneğin; bu bildiride ele alınmakta olan “Bor Projesi” nin¹ mal sahipleri yapının mimari kimliğinin oluşma sürecinde etkili olan kendi tercihlerini ortaya koymuşlardır. İstenilen bu tercihlerin başında; yapının farklı bir mimarisinin olması, büyük ve kapsamlı bir konut (malikâne) olması sayılabilir. Ayrıca bu konutun mimari kimliğinin standart villa projelerinden farklı, yurt dışı örneklerle benzer (Örneğin Amerikan tarzı konut-malikâne) karakterde, klasik-modern bir arakesitte olmasını arzu ettiklerini belirtmişlerdir. Sonuçta mimar, kullanıcının bu isteklerini tasarım sürecinde; yapının form, malzeme ve daha detayda “Mimari öge” olarak ele almış ve projelendirme sürecinde göz önünde bulundurmıştır. Özellikle farklı biçim ve mimari öğelerin (Taç kapı, anıtsal giriş, cumba, üçgen alınlık vb.) belirli bir serbest geometrik düzen içinde ele alınması bu yaklaşımın sonucu ortaya çıkmış ve mimari kimlik oluşturulmuştur.

Fotoğraf 5. Bor projesi-Maket (Giriş cephesi)

Fotoğraf 6. Bor Projesi -Bina (Giriş cephesi)

4. Ulusal Çatı & Cephe Kaplamalarında Çağdaş Malzeme ve Teknolojiler” Sempozyumu, İTÜ Mimarlık Fakültesi Taşkılla - İstanbul 13-14 Ekim 2008

Mimari tasarım süreci aynı zamanda yapım sürecini etkileyen sistem (veya) sistemler seçimidir. Tasarımı oluşturan mekan ve yapı bileşenlerinin belirlenmesi bu süreç içindeki karar noktalarının başında gelmektedir. Diğer yandan karar noktalarının olması, kriterler ve amaçlar arasında bir denge kurulması anlamını da taşımaktadır ve bu özellik sonucu hem objektif hem de subjektif kararlar verilebilmektedir. Bor projesinde de, bina kabuğunun (Cephe ve çatıların) tasarlanmasında daha önce belirtildiği gibi, mal sahibinin (Kullanıcı) isteklerine bağlı bir yaklaşım izlenmiştir. Bununla birlikte mimari kimliğin oluşturulması aşamasında cephe-çatı sistemleri ve malzemelerin seçiminde mimarın önerileri ön plana çıkmış, bu kararlara kullanıcının katılımı sağlanmıştır.

Fotoğraf 7. Cephe/ Mimari öğeler-formlar

Fotoğraf 8. Formlar ve malzeme çeşitliliği

“Bor Projesi”nin özellikleri, çatı ve cephe sistemlerinin seçimi

Bandırma Körfezine hakim bir tepede yer alan projenin tasarımında manzara, yön, eğim, giriş ve dış mekan kullanımı gibi kriterler arasında denge kurulması çabası etkili olmuştur. Hakim rüzgar yönüne adeta set çeken ve duvar etkisi sağlayan uzun bir ön cephe ile manzaraya yönelim sağlanmış, giriş avlusu, araç ve bina girişi arka cephede (yol tarafında) tasarlanmıştır. (Fotoğraf 5,6). Bina yaklaşık 350 m² taban üzerinde bodrum, zemin ve 1. kat olmak üzere 3 kattan oluşmaktadır ve toplam 1200 m²'dir. İmar durumu ve arsanın formu birlikte ele alındığında yatay bir yapılaşma gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır. Bu amaçla, tasarımın en önemli hareket noktası olarak bu büyüklükte bir yapının yatayda planlanan mekanlarına ortak bir “İç Avlu” ile ulaşılması tasarlanmış, koridorlaşmanın engellenmesi ve dolayısıyla mekanlar arası ulaşım mesafesinin kısaltılması hedeflenmiştir.

Fotoğraf 9. Form üretimi

Fotoğraf 10. Detay üretimi ve biçimsel zenginlik

Planın geometrisi ve plan organizasyonu bu doğrultuda geliştirilerek, merkezi bir hol etrafında (her iki katta da) yer alan mekanlarla çözüme ulaşılmıştır. Ayrıca uygulanan farklı geometrik formların cepheye ve cephe sistemlerine yansıtılması sonucunda farklı cephe karakterlerinin beraber değerlendirildiği bir çözüme ulaşılmıştır (Fotoğraf 7,8).

Fotoğraf 11. Formun sürekliliği, iç-dış ilişkisi

Fotoğraf 12. Form-detay ilişkisi

Mimari kimliğin oluşumunu etkileyen taşıyıcı sistem seçiminde de, Bandırma gibi 1. derece deprem kuşağında yer alan bir şehirde “Deprem dayanımı ve yapı formu” açısından bütünlüğe sağlamaya yönelik bir uygun taşıyıcı sistem (betonarme kolon-kiriş, perde kolon, radye temel vb.) kullanılmış ve taşıyıcıların farklı doğrultulara yönlendirilmesi göz önünde bulundurulmuştur.

Mimari tasarım bir bütün olarak ele alındığında, iç ve dış mekanlar arası fonksiyonel ilişkinin yanı sıra “Form Bütünlüğü” nün sağlanma çabası da diğer bir önemli kriter olarak ele alınmıştır. Özellikle bina ve yakın çevresi ile giriş avlusu, bahçe, oyun ve eylem alanları arasında bu tür bir “Bağ” oluşturulmaya çalışılmıştır. Böylece, salt estetik kaygılar ve formların seçimleri değil, aynı zamanda formlar arası oluşan birliktelik, ahenk ve kısaca “Dil Birliği” ön planda tutulmaya çalışılmıştır (Fotoğraf 9,10). Bu amaçla formlar arası ilişkilerde bazen uyum bazen ise uyumsuzluk aranarak “Ters Formlar” kullanılmıştır. Özellikle yüzme havuzunun formu ve havuzu sınırlayan kolanad (İç bükey ve dış bükey) arasındaki “Ters Form” ilişkisi bu mekanların algılanmasında ve yönlendirmede etkili olmuş, farklı malzeme seçimi ile bu etki kuvvetlendirilmeye çalışılmıştır. (Fotoğraf 11).

Mimari tasarıma esas olan bir diğer önemli yaklaşım “Mimari İfade”nin biçimlenmesinde görülmektedir. Modern (-post modern) bir şehir evi ile, mimarisiyle geçmişte bulunan bir üslubun bir arada bulunması söz konusu tasarımın özünü oluşturmaktadır.. Binanın iç ve dış mekanı arasında sağlanan form (biçim) bütünlüğü, hem estetik hem de algılama üzerinde etki yaratmaktadır. Mekanlar arası geçişler, mekanların sınırlandırılması, açık ve kapalı mekanların ara kesitleri bu bütünlüğün sağlanmasında önem taşıyan noktalardır. Bazen mekanlar birbirlerine doğal bir akışkanlık içinde bağlanmış, bazen ise mekanları “Sınırlandırmak” gerekli olmuştur. Fotoğraflarda da görüldüğü gibi, Osman Bor villasının ana giriş kapısı ve iç holün oluşmasında etkili olan formlar varlıklarını dış mekanda da sürdürmektedir. Giriş portalı ve kolonad ile anıtsal giriş ve taç kapı vurgulanmıştır. Girişte yer alan iki dairesel kolon sadece kendisini taşıyacak şekilde betonarme ve içi boş olarak tasarlanmıştır. “Anfi Theatre” formundaki havuz çevresindeki kolonad ile bütünlükte ve giriş avlusunu tanımlamaktadır. “Üçgen alınlıklar” da açık cumbalar ile bütünlüğe diğer belirgin yapı elemanlarıdır ve cephelerde dağılmış olarak bulunmaktadır (Fotoğraf 12).

Mekanların birbirleriyle olan ilişkileri ve özellikle yarı açık ve açık mekanlar arasındaki bağlantılar projede önem verilen diğer noktalardandır. Ana mekana (yaşama mekanına) takılı özel “Ziyafet Salonu” hem formu hem de malzeme farklılığı (Yekpare limra taşı kaplı beyaz kütle) ile kendini göstermektedir (Fotoğraf 13). Ziyafet salonunun üzerinde yer alan yarı açık

4. Ulusal Çatı & Cephe Kaplamalarında Çağdaş Malzeme ve Teknolojiler” Sempozyumu,
İTÜ Mimarlık Fakültesi Taşkılla - İstanbul 13-14 Ekim 2008

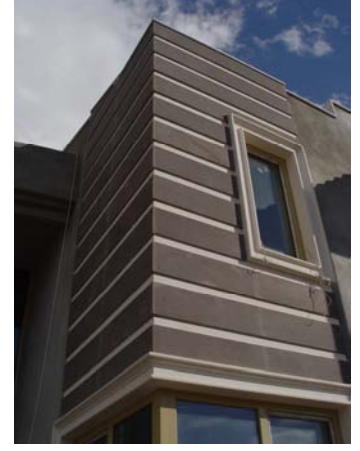
mekan barbekü ve yemek grubu ile desteklenmiş, havuz çevresindeki alan ise ziyafet salonu ile bağlantılı olarak bir “Kokteyl Mekanı” olarak tasarlanmıştır.

Fotoğraf 13. Ziyafet salonu
(Deniz cephesi detayı)

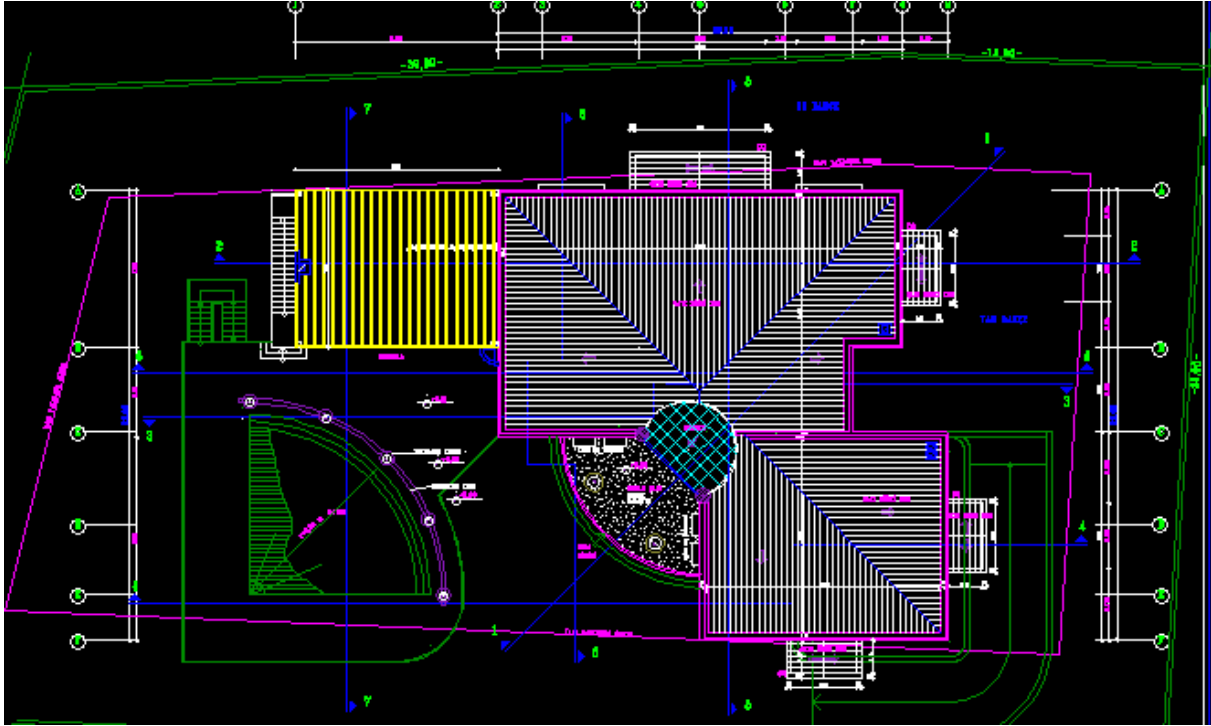
Fotoğraf 14. Pencere detayı

Fotoğraf 15. Taş kaplama
köşe detayı

Mimari kimliğin oluşturulmasında çevre ve iklim koşullarına uygun olarak sistem ve malzeme seçimi diğer mimari kaygılarla birlikte ele alınmıştır. Yapının konumunun aşırı rüzgar alan bir tepede yer alması, nem ve denizden gelen tuz etkisinin malzemeler üzerine olumsuz etkisinin önlenmesi amacıyla daha uzun ömürlü ve az bakım gerektiren cephe ve çatı sistemlerine yönelinmiştir (Örneğin metal çatı kaplamaları yerine pişmiş toprak yapı malzemesi seçimi). Ayrıca, geometrik formların çeşitliliğine ve sürekliliğine ilave olarak farklı malzeme seçimiyle vurgulamayı arttırmak ve “Yapının zenginliği”ni ortaya çıkartmak hedeflenmiştir. Bu amaçla sıva ve doğal taş kaplama yüzeyler bir arada tasarlanmış, “Limra ve Andezit” taşlarından üretilen masif yapı elemanları (cumba kolon ve parapetler, üçgen alınlıklar, pencere söveleri) kullanımı ile cephelerde farklı algılamalar sağlanmaya çalışılmıştır (Fotoğraf 14,15). Cephe sistemlerinde kullanılan doğal taş kaplamaların ve sıva yüzeylerin ısı yalıtımı iç cepheden uygulanarak çözülmüştür. Böylece cephe ankraj elemanlarının ısı yalıtımını delmesi ve dolayısıyla ısı köprülerinin oluşumu (diğer ısı yalıtım detay çözümleriyle birlikte) engellenmiştir. Kullanılan farklı taş cinsleri (32 cm genişlikte andezit ve 8 cm genişlikte limra taşı) lamba-zıvana geçme ve gizli derz ile birleştirilmişlerdir. Derz noktasının arka yüzeyde kalması ile detay temizliği ve sadeliği sağlanmaya çalışılmıştır. Ayrıca duvar ile arada kalan hava boşluğu da olası su sızmalarında cephenin doğrudan etkilenmesini önlenmesi hedeflenmiştir.

Cephelerde dağılmış olarak bulunan iki farklı genişlikteki “Cumba balkon”larda da limra taşı kullanılmıştır. Bu amaçla cumbalarda döşeme ve tavan betonarme olarak hazırlanmış, limra taşından yekpare olarak tornada hazırlanan kolonlar ve aralarında yer alan parapet elemanları ile bütünleşen sistem tasarlanmıştır. Cumba üst tabliyesinde de yatay limra taşı ile ve profil limra taşından oluşan “Üçgen alınlık”lı çatı oluşturulmuş, sade bir kenar birleşmesi ile ana yapıya bağlantı sağlanmıştır.

Fotoğraf 16. Çatı sistemi (Plan)

Binanın ana girişindeki cam giydirme cephe taç kapı etrafında ve iki katlı olarak tasarlanmış, böylece iç giriş mekanının hem cepheden hem de çatıdan daha fazla gün ışığı alması ve bir “İç bahçe-avlu” gibi olması hedeflenmiştir.

Projede, yapının “Çatı sistemi”nin tasarımında da kütlelerin merkezi şemasına ve mimari kimliğe bağlı olarak farklı çatı sistemleri bir arada kullanılmıştır (Fotoğraf 16). Bununla birlikte yapı genelinde geleneksel kiremit örtü sistemi uygulanmıştır (Eğim %33). Bu amaçla kiremit altı ısı ve su yalıtım detaylarında seçilen sisteme bağlı orijinal detaylar kullanılarak ve sistemin uzman firma aracılığıyla yapılması sağlanarak kullanım sırasında ortaya çıkabilecek detay hataları minimize edilmeye çalışılmıştır. Çatılar arasında yer alan iç avlunun tepesinde yer alan eğimli ışıklık yapı elemanı da (Güney cephesi) alüminyum profil ve folyolu cam ile imal edilmiştir. Ayrıca cumba-balkon sistemlerinde de üst çatıdan bağımsız tekil çatılar (%33 eğimli, kiremit) uygulanmıştır.

Giriş cephesindeki dairesel formulu saçağın üzerinde ise teras çatı çözümüne gidilerek tüm binaya ait klima dış ünitelerinin gizlendiği ve çanak antenin montajının yapıldığı kullanım alanı elde edilmiştir. Ayrıca ziyafet salonunun üstündeki teras alanı üst kattan ve havuz çevresinden merdiven ile ulaşılan bir yarı açık mekan olarak tasarlanmıştır. Bu terastaki barbekü ve yemek grubunun üst örtüsü olarak da geleneksel bir pergola örtü yer ile tamamlanarak projeye mekansal zenginlik katılması hedeflenmiştir.

Sonuçlar

Mimari tasarım sürecine paralel olarak geliştirilen uygulama projelerinde, sistem ve malzeme seçimi en önemli konulardan biridir. Yapım süreci ile de birebir ilişkili olan bu kararlar hem projelendirme ve uygulamanın başarısı üzerinde etkili olmakta hem de ortaya çıkan mimarlık ürününün kimliğini belirlemektedir. Mimari kimliğin oluşumuna etki eden cephe sistemlerinin ve bununla bütünleşen çatı sistemlerinin tasarımında, hem fonksiyonel hem de estetik problemlere yönelik çözümler aranmalıdır. Alışılmış mimari tasarım sürecini takip eden bir uygulama projesi geliştirme süreci yerine iç içe geçmiş bir süreç izlemenin daha önemli olduğu tartışılmaz bir gerçektir.

Projelendirme ve yapım aşamasındaki karar verme sürecini etkileyen diğer bir faktör de kullanıcının (veya mal sahibinin) kişisel tercihleri ve mimarın bu istekleri proje yansıtıp yansıtamama sorunudur.

*4. Ulusal Çatı & Cephe Kaplamalarında Çağdaş Malzeme ve Teknolojiler” Sempozyumu,
İTÜ Mimarlık Fakültesi Taşkışla - İstanbul 13–14 Ekim 2008*

Diğer bir ifadeyle, projelendirmede bazı ana kararların verilmesinde karşılaşılan bir takım istekler ya yapının mimari kimliğinin zedelenmesine yol açmakta, ya da projenin fonksiyonelliğini ve performansını etkileyerek istenmeyen sonuçların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Burada da başarı tasarımcının mimari tasarım süreci boyunca izleyeceği yolu belirleyerek ona uygun politikalar geliştirmesinin altında yatmaktadır.

Bildiride ele alınan “Bor Projesi” değerlendirildiğinde “Çatı ve cephe sistemlerinin” seçiminde ve uygulamasında belirli bir mimari yaklaşımın izlendiği görülmektedir. Bu yaklaşım kapsamında fonksiyonellik ve estetik açıdan bir “Mimari Kimlik” oluşturulma çabası söz etmek mümkündür. Ayrıca mimari kimliğe yönelik vurguyu arttırmak amacıyla farklı form ve malzemelerin bir arada kullanılması, mimari tasarım sürecinde kullanıcı katılımına yer verilmesi projenin diğer farklı yönleri olarak değerlendirilebilecek konulardır.

¹ “Bor Projesi” proje kimlik bilgileri:

Projenin adı: Osman BOR Villası (Şeker Piliç A.Ş.), Paşabayır mah.-Bandırma
Mimari tasarım, mimari proje ve uygulama projesi: Y.Doç.Dr. Ahmet BULUT
Toplam inşaat alanı: 1200 m²
Projelendirme tarihi: 2003-2004,
Yapım başlangıç-bitiş tarihi: 2004-2005